Buzdağı
Kütüphanesi
Yavuz DEMİRKIRAN

Buzdağı Kütüphanesi

Yavuz DEMİRKIRAN

Buzlu denizin çok uzağında, suyun cam gibi parladığı yerde, dev bir buzdağı tek başına yüzüyordu. Ama bu sıradan bir buzdağı değildi. Mavi-beyaz duvarlarının içinde, lamba ışığıyla ısınmış, eski kâğıt kokan sıcacık bir kütüphane vardı. Kar taneleri buz pencerelere usulca vuruyor, her kitap rafında düzgünce durup bir okuyucu bekliyordu.

Kütüphaneci, Pip adında küçük, yuvarlak bir penguendi. Yuvarlak gözlükler takar, başında küçük, düzgün bir tüy tutamı taşır ve kırmızı çizgili, örgü, turkuaz bir atkı sarınırdı. Her sabah rafları parlatır, her kitabı özenle kontrol ederdi. "Bilgi bir hazinedir," demeyi severdi, "ve hazinelerin korunması gerekir." Sonra gülümser ve bir kütüphane kartını mutlu bir 'güm' sesiyle damgalardı.

Pip'in en sevdiği yardımcısı Millie'ydi; gümüşi gri benekli tüyleri olan, parlak sarı su geçirmez önlük giyen genç bir foktu. Herkesten hızlı yüzebilir ve bir kitap kulesini tam burnunun üstünde dengede tutabilirdi. Büyükbaba Mors da gelirdi; kocaman ve yumuşacık, uzun beyaz dişleri ve kırmızı yün şapkasıyla. Üç arkadaş, bütün kış boyunca buzdağı kütüphanesini aydınlık ve hareketli tuttu.

Bir sabah Pip tuhaf bir şey fark etti. Ayaklarının altındaki buz kaygan ve yumuşaktı, ince bir su şeridi raftan aşağı akıyordu. Gagasını pencereye dayayıp soluğu kesildi. Sıcak bir akıntı buzdağını dürtüyor, onu yavaşça, durmadan güneye, güneşli denize doğru itiyordu. Kimse hızlı davranmazsa kitaplar eriyip mahvolacaktı.

"Uyanın! Uyanın!" diye seslendi Pip, buzlu koridorda paytak paytak yürüyerek. Millie suyun içinden başını çıkardı, bıyıkları seğirdi. Büyükbaba Mors homurdanarak uyandı ve gözlüklerini düzeltti. Pip bir yüzgeciyle güneyi işaret etti. "Sıcak akıntı bizi alıp götürüyor," dedi. "Buz yumuşamadan her bir kitabı kurtarmalıyız." Yardımcılar cesurca başlarını salladı.

Önce Pip bir plan yaptı. Küçük kahverengi çantasını açıp bir liste çıkardı, hızlı ve dikkatli gözlerle her rafı kontrol etti. "Millie, sen ağır yığınları taşı," dedi. "Büyükbaba Mors, sen sandıkları it. Ben resimli kitapları rampadan aşağı kaydıracağım." Herkes ne yapacağını tam olarak biliyordu ve hemen işe koyuldular, hızlı ve düzenli çalıştılar.

Millie suya dalıp en alt rafa yüzdü. Güçlü kuyruğunu bir çırpışta sallayarak bir hikâye kitabı yığınını kaldırdı ve burnunun üstünde dengeledi. "Yavaş ve dikkatli!" diye cıvıldadı, buzlu tünelde süzülerek. Arka tarafta Büyükbaba Mors, kocaman dişleriyle ahşap bir sandığı itiyor, rafları birazcık titreten yavaş, gürültülü bir melodi mırıldanıyordu.

Sıcak akıntı onu çekiştirdikçe buzdağı gıcırdadı ve yana yattı. Tavandan küçük damlalar düşmeye başladı: tip, tip, tap. Pip resimli kitapları parlak bir rampadan tek tek aşağı kaydırdı, her birini yere çarpmadan yakaladı. "Büyük atlasa dikkat!" diye seslendi. "Onda dünyadaki bütün okyanusların haritası var."

Öğle vakti kütüphane, kayan kitapların ve şıpırdayan yüzgeçlerin telaşlı bir karmaşasıydı. Millie sırtına ciltler yığdı, sonunda benekli bir kitap dağına benzedi. Büyükbaba Mors bir ansiklopedi fıçısını buzun üzerinde yuvarladı, kırmızı ponponlu şapkası zıpladı. "Ho ho!" diye kıkırdadı. "Küçük kütüphanemiz hiç bu kadar hızlı yer değiştirmemişti!" Pip gülümsedi, gerçi kalbi küt küt atıyordu.

Ama sıcak su artık daha hızlı yükseliyor, rafların arasından sızıyordu. Bir su birikintisi şiir bölümüne doğru süzüldü ve okuma köşesinin altındaki buz tehlikeli bir maviyle parladı. Pip listesini kontrol etti ve bir rafın hâlâ dolu olduğunu gördü. "Masallar kapana kısıldı!" diye bağırdı. "Millie, acele et! Büyükbaba, büyük sandığı duvara daha yakın it!"

Millie gümüş bir ok gibi suyun içinden fırladı. Dar boşluğa sıkışıp masal kitaplarını usulca sırtına aldı. Büyükbaba Mors kocaman omzunu sandığa dayayıp onu kaygan zeminde, damlayan rafın tam yanına itti. "Aldım onları!" diye ciyakladı Millie, bıyıkları damlıyordu. "Sonuncusuna kadar hepsini!" Pip yüzgecini listeye bastırıp yüksek sesle sevindi.

Son kitap, minik, ıslanmış bir uyku vakti hikâyeleri cildiydi. Pip onu dikkatle çantasına, kütüphane kartlarının yanına yerleştirdi. Büyükbaba Mors ve Millie son sandığı rampadan aşağı itti ve arkadaşlar geniş, güvenli bir buz sallına atladılar. Arkalarında eski kütüphane, sıcak akıntı onu alıp götürürken yumuşak, hafif bir iç çekti.

"Bütün kitapları kurtardık," dedi Pip, nefes nefese. Millie yanına yığıldı, sarı önlüğü sırılsıklamdı ama gözleri parlıyordu. Büyükbaba Mors kırmızı şapkasını çıkardı. "Bütün kitapları değil," dedi bilge, yumuşak bir gülümsemeyle. "Bütün hikâyeleri, bütün haritaları, bütün şiirleri kurtardık. Asıl hazine bu." Küçük sal kuzeye, sıcak denizden uzaklaşarak sürüklendi ve arkadaşlar sıkı sıkıya, sıcacık sokuldu.

Günler sonra yeni bir buzdağı buldular; yüksek, soğuk ve sağlam. Birlikte sandıkları içeri kaydırdılar ve kitapları yepyeni, karlı raflara yerleştirdiler. Pip, düzgün boyanmış harflerle 'buzdağı kütüphanesi' yazan bir tabela astı. Millie resimli kitapları burnunun üstüne yığdı ve Büyükbaba Mors kocaman, rahat bir okuma koltuğuna yerleşti; yanından yüzüp geçen herkesle bir hikâye paylaşmaya hazırdı.

Haber buzlu denizin her yanına yayıldı ve kısa süre sonra penguenler, foklar ve martılar yeni kütüphaneyi ziyarete geldi. Pip her sabah rafları parlatıyor ve her kitabı özenle kontrol ediyordu. "Bilgi bir hazinedir," diyordu her yeni yardımcıya, çizgili atkısını düzelterek. "Ve hazinelerin korunması gerekir." Sonra bir kartı mutlu bir 'güm' sesiyle damgalıyor ve sıcacık kütüphane, soğuk, parlak buzun içinde ışıl ışıl parlıyordu.

Ve eğer bir gün buzlu denizin çok ötesine yüzerseniz, içinde lamba ışığı parlayan mavi-beyaz bir buzdağı arayın. Yuvarlak gözlüklü küçük bir penguen, sarı önlüklü bir fok ve kırmızı ponponlu şapkalı bir mors görebilirsiniz. Sizi sıcacık karşılar, bir hikâye paylaşır ve size bazı hazinelerin, bir kez kurtarıldıktan sonra sonsuza dek yüzdüğünü hatırlatırlar.